

Noua procedura a concordatului preventiv faciliteaza companiilor aflate în dificultate obținerea aprobarii unui Plan de restructurare

Reducerea fenomenului insolvenței companiilor constituie o preocupare la nivelul tuturor statelor, în special în condițiile crizelor economice, când numărul companiilor aflate în dificultate crește. Odata cu transpunerea în legislația națională a Directivei UE nr. 1023/2019 prin Legea nr. 216/2022 a fost modificata și completata Legea nr. 85/2014, cadrele de restructurare preventiva fiind reconfigurate cu scopul asigurării unor pârghii mai eficiente de salvare a companiilor ce înregistrează dificultăți financiare, pentru a-și putea restructura afacerile și a evita insolvența. În acest context, procedura concordatului preventiv a fost ajustata, facilitând obținerea de către societățile aflate în dificultate a aprobării Planului de restructurare de către creditorii.

Ce este concordatul preventiv și cine poate cere deschiderea procedurii

Concordatul este o procedura judiciara de prevenire a insolvenței, a carei deschidere suspenda executările silită, iar debitorul își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în baza unui plan de restructurare votat de creditorii ale caror creanțe sunt afectate și care va fi omologat de judecătorul-sindic, după verificarea îndeplinirii condițiilor de legalitate. Acesta oferă societății aflate în dificultate posibilitatea de redresare pe baza unui Plan de restructurare, care trebuie să prevadă și modalitatea de achitare a creanțelor față de toți sau o parte dintre creditorii (creditorii afectați prin concordat) și care, după ce va fi aprobat de acești creditorii, va fi omologat de către judecătorul-sindic.

Procedura poate fi accesată de debitorii aflați în dificultate, respectiv în orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce da naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare de a-și plăti datoriile la scadență, dacă nu sunt luate măsuri adecvate. Administratorul concordatar va atesta starea de dificultate, judecătorul-sindic urmând să pronunțe hotărârea de deschidere a procedurii de concordat și în funcție de îndeplinirea acestui criteriu. Creditorii dobândesc dreptul de a formula cererea de deschidere a procedurii concordatului, dacă obțin acordul debitorului.

Planul de restructurare, documentul care stă la baza procedurii Concordatului

După deschiderea procedurii, Administratorul concordatar sau Debitorul, asistat de acesta, întocmește Planul, care va conține măsurile adecvate pentru redresare și o analiză privind situația economică a debitorului, situația salariaților precum și o descriere a cauzelor și a nivelului stării de dificultate. Pot fi abordate mai multe tipuri de măsuri cum ar fi: restructurarea operațională, valorificarea activelor, a întreprinderii ca ansamblu independent, reorganizarea persoanei juridice (fuziune sau divizare), modificarea structurii capitalului social (majorare de capital, cooptarea de noi asociați, conversia creanțelor în acțiuni cu majorarea capitalului social). Programul de plăți către creditorii se poate proiecta pe maxim 48 de luni (majorată cu 24 de luni față de reglementarea anterioară), termen ce poate fi prelungit cu 12 luni de judecătorul-sindic pe baza unei solicitări motivate. Procentul minim de achitare a creanțelor în primul an a fost redus de la 20% la 10%.

Alte avantaje oferite de noul Concordat preventiv societăților în dificultate

Îndată după deschiderea procedurii și până la omologarea Planului de către judecător, procedurii concordatului i se atașează de drept efectul suspensiv al tuturor executărilor silită, în condițiile legii, pentru un termen de 4 luni, ce poate fi prelungit motivat până la 12 luni în anumite condiții, cu anumite excepții prevăzute de lege. Pe durata suspendării executărilor silită, nu se poate deschide procedura insolvenței debitorului. În aceeași perioadă se suspendă curgerea dobânzilor, penalităților de întârziere și a oricărui altor cheltuieli aferente creanțelor afectate, până la data omologării Planului. Partenerii contractuali din contractele esențiale, necesare pentru continuarea activității curente a celor suspendate ar duce la întreruperea acestora nu pot refuza executarea contractelor, cere rezilierea, executarea în mod anticipat sau modifica aceste contracte în detrimentul debitorului, pentru creanțe născute anterior intervenirii suspendării executării, exclusiv pentru neplata creanțelor, cu condiția ca debitorul să respecte obligațiile care ajung la scadență în cursul suspendării executării silită. Finanțările intermediare, oferite până la omologarea unui Plan precum și finanțările noi dobândesc un privilegiu asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale debitorului, libere de sarcini.

Spre deosebire de cerința din vechea reglementare, privind obținerea unui prag de minim 75%, care se aplica la totalul creanțelor acceptate și necontestate, acum aprobarea Planului se obține doar din partea creanțelor afectate și este mai facilă având trei paliere de exigență: 1) aprobarea Planului de majoritatea absolută în cadrul fiecărei categorii de creanțe, 2) în cazul în care prima exigență nu este îndeplinită, Planul este considerat aprobat dacă este votat a) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie decât categoria prevăzută la finalul ierarhiei sau b) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, altă decât o categorie care nu ar primi nicio plată în caz de faliment. În aceste două ultime situații, Planul se considera aprobat chiar și cu votul a minim 30% din valoarea creanțelor afectate echilibrul urmând a se regla prin necesitatea asigurării unui tratament corect și echitabil. În privința voturilor pe categorii, se remarcă: a) o schimbare a ierarhiei creanțelor față de cea din reorganizarea judiciară, respectiv creditorii stabiliți ca fiind indispensabili sunt așezați înaintea creanțelor bugetare; b) faptul că acum, pe baza unor criterii, se pot constitui sub-categorii de creditori care să aibă un tratament diferențiat în cadrul aceleiași categorii de creditori.

După omologarea Planului: a) toate creanțele afectate sunt modificate din punct de vedere al termenului de plată și/sau al sumei pe care debitorul va fi obligat să o achite din totalul valorii creanței preexistente, activitatea trebuind restructurată conform măsurilor prevăzute de Plan. Planul va fi opozabil chiar și creditorilor afectați care nu au votat sau au votat împotriva și nu va produce efecte directe față de creditorii neafectați. Pentru ca o reducere a creanțelor să rămână în vigoare, Planul de restructurare trebuie să nu eșueze; b) debitorul menține conducerea activității sale și își va desfășura activitatea în limitele afacerii sale obișnuite, cu respectarea Planului de restructurare iar administratorul concordatar va avea atribuții de supraveghere a activității debitorului și a îndeplinirii Planului; c) procedura insolvenței nu se poate deschide la cererea creditorilor afectați; d) executările silită privind creanțele afectate se suspendă de drept; e) creditorul cu creanța neafectată sau care a acumulat creanțe noi nu poate începe executarea silită individuală fără să notifice în prealabil pe debitor, fiind obligat să participe la negocieri privind condițiile de aderare la Plan, timp de 30 de zile.

Concluzii

Prin procedura concordatului preventiv companiile își pot restructura activitatea, în condițiile modificării cuantumului sau a termenului de plată a creanțelor păstrând conducerea asupra afacerii și credibilitatea față de clienți și furnizori. Modificările legislative cu privire la concordat sunt orientate către: a) sporirea șanselor ca debitorul în stare de dificultate să beneficieze de o aprobare a Planului de restructurare de către creditori, printr-o reconfigurare a mecanismului de vot; b) reglementarea unor instrumente complementare care să sprijine negocierile cu creditorii și să mențină sau să crească șansele de redresare pe parcursul negocierilor; c) protejarea suplimentară a șanselor de restructurare prin reglementări care aduc în mod obligatoriu la masa negocierilor pe creditorii din afara cadrului concordatului (neafectați sau curenți) înainte de a iniția o procedură de executare silită. Societățile în dificultate, cu sprijinul unui practician în insolvență experimentat, pot opta, în funcție de gradul de complexitate, configurația masei creditoare, istoricul relațiilor cu partenerii săi și posibilitățile reale pe care le are de negociere cu fiecare dintre creditori, la una dintre cele două proceduri de prevenire a insolvenței, niciuna dintre acestea neconstituind rețeta universală pentru depășirea stării de dificultate.

PwC Business Recovery Services S.P.R.L este departamentul de restructurare al PwC România.